

denrigs- og sundhedsministeren til at præsentere et notat, som kunne danne basis for et ændringsforslag, der kunne sikre alle kvinder en lige og gratis adgang til kunstig befrugtning i det offentlige sundhedsvæsen.

Fra en gruppe i partiet Venstre har man i pressen (Politiken den 27. januar 2006) kunnet læse, at de ville stille et ændringsforslag, som »giver læger adgang til at give enlige og lesbiske kvinder kunstig befrugtning«.

Dette ændringsforslag er imidlertid ikke blevet stillet af Venstre, hvorfor Socialdemokratiet sammen med Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten har stillet et ændringsforslag om kvinders adgang til kunstig befrugtning uanset civilstand og seksuel orientering. Socialdemokratiet finder det veldokumenteret, at børn af enlige og lesbiske par trives lige så godt, som alle andre børn med de samme muligheder og de samme risici. Der er derfor ikke noget i børnenes udviklingsmuligheder, der taler imod denne lige adgang.

Socialdemokratiet er også medstiller til det ændringsforslag, der indebærer, at der kan ske både æg- og sæddonation, når det efter en sundhedsfaglig vurdering er fastslået, at parret ikke ellers kan opnå graviditet og fødsel af et barn.

Socialdemokratiet støtter naturligvis også de afledte konsekvensændringsforslag.

Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget støtter lovforslaget, der rummer klare fremskridt, når det gælder kunstig befrugtning. På afgørende punkter retter lovforslaget dog ikke op på det, der i Det Radikale Venstres øjne er en helt utilfredsstillende retstilstand. Det gælder primært lesbisk og enliges manglende ligestilling i forhold til kunstig befrugtning.

Et vigtigt fremskridt er den nye bestemmelse, der sikrer, at også kvinder, der ikke selv er i behandling med kunstig befrugtning, kan donere æg. Det Radikale Venstre mener, det er den enkelte kvindes ret at tage denne beslutning – på samme måde som voksne, myndige personer f.eks. kan beslutte at donere den ene nyre bort. Det tæller i denne sammenhæng, at den hormonstimulering, som ægdonationen forudsætter, i dag er forbundet med mærkbart færre gener for den enkelte kvinde end tidligere. Det Radikale Venstre kan derfor helhjertet støtte, at alle kvinder fremover får mulighed for at donere æg.

Håbet er, at den nye bestemmelse kan bidrage til at løse den alvorlige mangel på æg, der forvolder barnløse års ventetid. Det er dog ikke muligt at forudse, hvor mange kvinder der fremover vil vælge at gøre brug af den nye mulighed. Hvis ikke det lykkes på længere sigt at reducere ventetiden til æg markant, bør krydset donation overvejes som en alternativ løsning. Krydset donation betyder, at et familiemedlem eller en nærstående til et par giver et æg, hvorpå parret får et andet æg fra den samlede »pulje« af æg.

En anden væsentlig forbedring er, at opbevaringstiden for nedfrosne æg forlænges fra 2 år til 5 år. Det er teknisk/lægefagligt fuldt forsvarligt og på omgangshøjde med andre lande – og så giver det de par, der har været i behandling, længere tid efter første barns fødsel, hvis de ønsker at gøre brug af de resterende æg.

I den forbindelse mener Det Radikale Venstre, at lovforslaget har fundet en fornuftig balance i spørgsmålet om, hvor mange børn det offentlige skal hjælpe til med via kunstig befrugtning. Lovforslaget cementerer den »halvanden barns« politik, der har været hovedreglen i amterne. Den medfører, at par, der har fået et første barn via kunstig befrugtning, har ret til at gøre brug af de resterende nedfrosne æg. Det udtrykker en god balance mellem ønsket om at hjælpe par med at få børn og prioriteringen af de offentlige ressourcer. Den offentlige ekstraudgift i forbindelse med opsætningen af æg i anden omgang er netop minimal. Det er rigtigt i dette tilfælde at gennemføre et ensartet princip på tværs af regionerne. Det er ikke rimeligt, hvis man kan få hjælp til flere børn, blot fordi man tilfældigvis har bosat sig i en given del af landet.

For Det Radikale Venstre er det derimod uacceptabelt, at regeringen fortsat ikke vil ligestille lesbiske og enlige kvinder med den øvrige del af befolkningen, når det gælder kunstig befrugtning. Det afgørende i Det Radikale Venstres øjne er, om man betragter henholdsvis lesbiske og enlige kvinder som lige så gode forældre som andre. Det gør Det Radikale Venstre, og derfor ønsker Det Radikale Venstre fuld ligestilling.

Et argument mod denne ligestilling har været, at enlige og lesbiske kvinder »jo ikke er syge« og derfor heller ikke bør nyde godt af tilbuddet om kunstig befrugtning. Ræsonneret er, at vores skattefinansierede sundhedsvæsen kun er til brug for behandling af syge. Det mener Det